

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Romanov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

***Romanov Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.***

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 14.07.2017 – 31.05.2018

instanța de apel: 20.08.2018 – 22.04.2019

instanța de recurs ordinar: 09.07.2019 – 14.08.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31.05.2018, Romanov Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal și condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Romanov Alexandr, locuind împreună cu XXXXX XXXXX, în condiții de concubinaj timp de mai mult de un an, și copii minori ai acesteia XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX și XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, în casa mamei sale în or. Drochia, str. XXXXX, la data de XXXXX aproximativ la ora 08:00, aflându-se pe adresa sus indicată împreună cu copii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, folosindu-se de faptul că concubina lui - XXXXX XXXXX în acest timp nu este acasă și se află la serviciu, știind cu certitudine că XXXXX XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, folosindu-se de faptul că nu

este văzut de nimeni, acționând cu scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, profitând de faptul că XXXXX XXXXX datorită vârstei sale fragede nu poate să se apere și să-și exprime voința sa, în timpul în care ultima era culcată pe pat și se uita la televizor, s-a apropiat de XXXXX XXXXX, a dezbrăcat-o de ștrampi, a scos pantalonii și chiloții săi până la genunchi și s-a culcat alături de aceasta, a început să o mângâie cu mâna pe corp, a pus mâna sa la organul genital a lui XXXXX XXXXX, i-a desfăcut picioarele și a început să o mângâie cu degetele pe buzele și vaginul acesteia, introducând în vaginul degetele sale, tot aici, a început să-și mângâie penisul său în prezența minorei, după ce a atins cu penisul de organul genital a lui XXXXX XXXXX, iar la rugămintele acesteia a lăsa-o în pace și încercare să pleacă, prin promisiuni că totul va fi bine și ea va primi plăcere, ținând-o de picior, având autoritatea și influența asupra victimei ca un „tată”, inspirându-i încredere că totul va fi bine, a continuat acțiunile sale violente cu caracter sexual, manifestate prin introducerea degetelor în vaginul minorei XXXXX XXXXX, iar când a auzit că minora XXXXX XXXXX, care se afla în altă cameră, s-a trezit, a stopat acțiunile sale violente și s-a îmbrăcat.

Ulterior, Romanov Alexandr, știind că în privința lui este depusă plângere la organele de poliție pe faptul dat, de la domiciliu a plecat într-o direcție necunoscută.

În urma acțiunilor de căutare a inculpatului, acesta la data de XXXXX a fost reținut în baza încheierii și mandatului de aplicare a măsurii preventive - arest preventiv.

După ce, mama minorelor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, la data de 08.03.2017 a luat copiii de pe adresa: or. Drochia, str. XXXXX, și le-a lăsat în familia lui XXXXX.

Prin acțiunile sale Romanov Alexandr a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual, adică, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiunile care au fost săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani și care se afla în îngrijirea și ocrotirea făptuitorului.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- Inculpatul Romanov Al., prin care a solicitat reexaminarea cauzei penale, pe motiv că aceasta a fost falsificată, iar neavând probe acțiunile acestuia au fost recalificate la art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal. În prezenta cauză au fost admise multe încălcări.

- Avocatul Covdii Anatolie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu încetarea cauzei penale.

În apel avocatul a invocat, că în primul rând prin rechizitoriu Romanov Al. este învinuit în baza pe art. 171 alin. (3) lit. a), b) și 175 Cod penal, ceia ce în baza art. 390 alin. (1) Cod penal duce la încetarea procesului penal.

În al doilea rând, instanța de fond neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal. Sexologii judiciari atribuie aceste ca ușoare și posibile tratări benevole, nu prezintă pericol social. Toate aceste amănunte intime au fost luate în considerație de instanța de fond din declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX. Romanov Al. nu-și recunoaște vina. Reieșind din depozițiile părții vătămate, n-au fost depistate careva acțiuni perverse cu caracter fizic ce includ: atingerile indecente, mângâierea și demonstrarea organelor sexuale proprii sau pe cele ale minorei, pozele indecente, dezgolirea corpului, săvârșirea raportului sexual sau raportul homosexual în prezența victimei minore etc.

În al treilea rând, instanța de fond neîntemeiat a refuzat în demersul avocatul Covdii Anatolie de a invita în procesul judiciar în calitate de reprezentant legal al minorei, pe mama acesteia XXXXX XXXXX. Toate depozițiile martorilor L. XXXXX și R. XXXXX au fost depuse din cuvintele părții vătămate. După examinarea medico-legală a Danielei, aceasta a vrut să-și retragă plângerea, însă nu i s-a permis. S-a adresat cu plângere la procuratură, dar n-a primit răspuns. Această categorie de infracțiune a fost intentată numai la plângerea părții vătămate. Motivul de retragere a plângerii nu este menționat.

- Avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și achitarea inculpatului.

În apel avocatul a invocat că partea vătămată fiind minoră, a fost audiată în lipsa reprezentantului legal, XXXXX XXXXX, ultima fiind audiată în calitate de martor. Conform art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală, reprezentanții legali ai victimei, părții vătămate, părții civile, bănuitului, învinuitului, inculpatului sânt părinții, înfietorii, tutorii sau curatorii lor, care reprezintă în procesul penal interesele participanților la proces minori sau iresponsabili. Potrivit extrasului din registrul de stat al populației pe numele lui XXXXX XXXXX (f.d. 96), la rubrica relații de rudenie figurează XXXXX XXXXX. Pe caz, a fost recunoscut reprezentant legal XXXXX, șeful Direcției Sociale și Protecția Familiei Drochia, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală, or, partea vătămată are părinte care nu-i decăzută din drepturi

părintești. Conform art. 110¹ alin. (3) Cod de procedură penală, în camera de vizualizare se vor afla judecătorul de instrucție, procurorul, apărătorul bănuțitului sau al învinuitului, psihologul, grefierul, reprezentantul legal al minorului supus audierii, reprezentantul legal al părții vătămăte și, după caz, alte persoane în condițiile legii. Participanții la audiere vor adresa întrebări judecătorului de instrucție, care le va transmite intervievatorului în mod verbal, prin intermediul dispozitivelor tehnice, sau în scris, în timpul unei pauze. Inadmisibilitatea procesului-verbal de audiere a martorilor minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, fiind audiate în lipsa reprezentantului legal recunoscut în condițiile art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală și fără existența confirmării deschiderii dosarului de căutare a cet. XXXXX XXXXX la momentul depunerii demersului privind audierea martorilor minori în condiții speciale.

Faptul existenței și posibilității participării la acțiunile procesuale a cet. XXXXX XXXXX se constată prin audierea acesteia în instanța de judecată (Vol. III f.d. 9).

Prin urmare, cauza penală în instanța de fond a fost examinată fără reprezentantul legal al victimei minore, din moment ce la antrenarea autorității tutelare n-au fost întrunite condițiile art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală. În partea ce ține de existența faptei infracționale incriminate lui Romanov Al., atrage atenția asupra declarațiilor cet. XXXXX XXXXX, care în ședința de judecată n-a susținut învinuirea adusă inculpatului și a declarat că faptele n-au existat în realitate.

Faptul depunerii plângerii de către aceasta la data de 12.02.2017 se datorează influenței manifestate în acest sens de XXXXX Roman asupra minorelor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, cât și asupra cet. XXXXX XXXXX, care a exprimat direct intenția și dorința de obținere a sancțiunii penale sub formă de închisoare în privința lui Romanov Al.

În acest sens atrage atenția instanței de apel asupra declarațiilor lui XXXXX Roman făcute în ședința de judecată, care a relatat că în momentul discuției cu XXXXX XXXXX, mama acesteia era prezentă și spunea că cele relatate de copil nu au existat în realitate. Martorul XXXXX Roman declară, că din discuțiile cu XXXXX XXXXX, ultima a comunicat că nu cunoaște nimic din cele relatate de XXXXX XXXXX și nu poate confirma acțiunile descrise de ea ca fiind făcute de Romanov Al.

Fiind audiată în condiții speciale, XXXXX XXXXX a declarat că a văzut că Romanov Al. se afla în pat peste XXXXX XXXXX, circumstanțe de fapt ce nu coincid cu declarațiile lui XXXXX Roman. Fiind audiată în condiții speciale, XXXXX XXXXX a comunicat că în moment ce XXXXX

XXXXX era în aceeași cameră, Romanov Al. nu a făcut nimic din acțiuni cu tentă perversă. Prin urmare, s-au constatat divergențe esențiale între declarațiile martorilor minori și a lui XXXXX Roman, care n-au fost luate în considerație la pronunțarea sentinței, care urmează a fi interpretate în folosul inculpatului potrivit art. 8 Cod de procedură penală. Atrage atenția și asupra declarațiilor martorului Vlasov Tatiana, care a declarat că la 11.02.2017, orele 09, în bar a intrat Romanov Al. cu minorele XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, care erau vesele, fără frică și au făcut cumpărături. În susținerea lipsei faptei infracționale incriminate lui Romanov Al. invocă și raportul de expertiză nr. 62 din 12.02.2017, potrivit căruia la minora XXXXX XXXXX nu au fost constatate careva leziuni specifice acțiunilor perverse.

Conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Lipsa probelor în demonstrarea imposibilității victimei de a se apăra și a-și exprima acordul cu acțiunile cu tentă perversă.

La materialele cauzei penale în privința lui Romanov Al. nu-i anexat raportul de expertiză psihiatrică, psihologică ce ar confirma imposibilitatea Danielei XXXXX de a se apăra sau de a-și exprima dezacordul. Organul de urmărire penală și instanța de fond au presupus imposibilitatea victimei de a opune rezistență la acțiunile descrise, ce vine în contradicție cu art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală.

În pofida faptului, că alte probe directe ce ar confirma faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal de către Romanov Al., lipsa leziunilor corporale la victimă denotă necesitatea dispunerii efectuării expertizei în privința lui XXXXX XXXXX care ar constata cu certitudine faptul că ultima avea capacitatea redusă de a opune rezistență împotriva acțiunilor inculpatului, prevedere care n-a fost respectată de către organul de urmărire penală și instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind

vinovăția inculpatului în faptele incriminate și facând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Romanov Al. în baza art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.

Deși, inculpatul Romanov Al. n-a recunoscut vina, instanța de apel a concluzionat că vinovăția acestuia a fost confirmată prin probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel. Soluția sa instanța de fond și-a bazat-o pe declarațiile inculpatului Romanov Alexandr, care au fost apreciate în raport cu baza probantă, declarațiile martorilor XXXXX Roman, XXXXX Liubovi, XXXXX XXXXX, Deleu Elena, declarațiile reprezentantului legal al părților vătămate minore XXXXX, declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX și declarațiile martorului minor XXXXX XXXXX în ordinea art. 110¹ Cod de procedură penală, care au fost apreciate prin cororborare și în raport cu probele scrise, printre care, raportul de exepertiză judiciară nr. 62 din 12.02.2017; plângerea cet. XXXXX XXXXX din 12.02.2017, dispoziția nr. 21 din 11.04.2017; actul de predare-primire a copiilor din 11.04.2017; extrasele din Registrul de Stat al Populației Republicii Moldova pe XXXXX XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX XXXXX, născută la XXXXX, în rubrica "relații de rudenie" fiind indicată mama - XXXXX XXXXX, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, suplimentar în instanța de apel.

Recalificarea acțiunilor lui Romanov Al. de la art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 175 Cod penal la art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal, corespunde circumstanțelor cauzei penale, motivării instanței de fond și prevederilor legale.

Astfel, s-a stabilit cert și fără careva dubii rezonabile, că Romanov Al. și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă prin constrângere fizică și psihică cu o minoră de 8 ani, care se afla în îngrijirea, ocrotirea, protecția, educarea lui și care era în imposibilitate de a se apăra și a-și expune dorința.

Cu recalificarea faptei a fost de acord și acuzatorul de stat, atât participant în instanța de fond, cât și cea de apel.

La aplicarea pedepsei penale, instanța de fond a respectat principiile generale și criteriile de individualizare a pedepsei, dându-le deplină eficiență, precum și scopurilor pedepsei penale.

Cu referire la apelul inculpatului, instanța de apel a reținut că, acesta este absolut formal și nu conține nici un motiv de fapt sau de drept, care ar indica la necesitatea casării sentinței.

Doar faptul, că acesta nu-i de acord cu sentința, cu aprecierea probelor și consideră că cauza penală a fost falsifică nu este temei de casare

a sentinței, așa cum instanța de fond și-a format concluzia de vinovăție pe baza probantă cercetată în ședința de judecată.

Cu referire la apelul avocatului Covdii Anatolie, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat. Chiar de inculpatul Romanov Al. prin rechizitoriu a fost învinuit pe art. 171 alin. (3) lit. a) și b) și 175 Cod penal, instanța de fond absolut corect a recalificat fapta infracțională la art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, așa cum circumstanțele stabilite au indicat la prezența elementelor componente de infracțiune prevăzute de această normă.

Faptul, că inculpatul nu recunoaște vina, nu este un temei de casare a sentinței. Nu există nici un temei de încetare a cauzei penale în baza art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală.

Toate acțiunile cu caracter sexual au fost indicate în fapta infracțională reieșind din probele cercetate și au fost raportate corect la norma penală.

Raportul de expertiză judiciară nr. 62 din 12.02.2017 confirmă lipsa la XXXXX XXXXX a vătămarilor corporale pe corp și în regiunea organelor genitale, or acțiunile violente cu caracter sexual comise de Romanov Al. n-au fost urmate de cauzarea unor vătămări corporale.

Instanța de apel a conchis că pria instanță absolut întemeiat a respins demersul avocatului Covdii Anatolie de recunoaștere a cet. XXXXX XXXXX în calitate de reprezentant legal al minorei Babcinscaia XXXXX, or, aceasta concubina cu Romanov Al., era cointereseată în caz, mai mult ca atât nu recunoștea cele declarate de victimă și a dispărut, lăsând copii la terțe persoane, iar instanța de fond a pus la bază interesul suprem al copilului abuzat sexual și necesitatea stabilirii adevărului în cauza dată.

Prin depozițiile martorilor L. XXXXX și R. XXXXX instanța de apel a conchis că sau confirmat declarațiile părții vătămate minore, care le-a povestit circumstanțele faptei. Nu este nici o problemă de ordin juridic referitor la aceste declarații, or, acestea sunt indirecte, dar care confirmă circumstanțe importante ale cauzei și sunt apreciate de rând cu celelalte declarații și probe scrise. Așa categorii de infracțiuni cum sunt cele prevăzute la art. 171, 172, 175 Cod penal, se examinează în ordine generală, fără a fi necesară plângerea părții vătămate. Odată fiind sesizat, organul de urmărire penală examinează cauza penală potrivit normelor procedurii penale, chiar dacă ulterior plângerea este retrasă. Retragerea plângerii de către XXXXX XXXXX nu ducea la încetarea procesului penal, dar la continuarea lui conform procedurii penale.

La fel, instanța de apel a considerat că avocatul în mod eronat a indicat, că această categorie de infracțiuni se examinează la plângerea

părții vătămate, or, legea procesual-penală prin art. 276 Cod de procedură penală indică contrariul. Cu referire la apelul avocatului Polivenco Victor, instanța de apel, de asemenea, l-a considerat neîntemeiat. Cauza penală în privința lui Romanov Al. a fost examinată în ședința de judecată închisă, cu asigurarea acestuia a exercitării tuturor drepturilor sale procesuale. Inculpatul Romanov Al. a fost asigurat cu avocat și i-a fost oferită posibilitatea de a cunoaște învinuirea, de a se expune asupra ei și de a prezenta probe în susținerea argumentelor sale. Vinovăția lui Romanov Al. fost stabilită în urma cercetării, analizei și aprecierii întregii bazei probatorii, cu raportarea la normele penale. Probele date au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind concludente, pertinente, utile, veridice, care coroborează și demonstrează cert și în mod deplin vinovăția lui Romanov Al. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Argumentul apărătorului, că partea vătămată minoră Babicinski XXXXX a fost audiată fără reprezentantul legal nu a fost reținut de instanța de apel, or, materialele cauzei indică contrariul. Potrivit proceselor-verbale privind acțiunea de urmărire penală de audiere a victimei minore și a martorului minor în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ Cod de procedură penală din 25.04.2017 (Vol. I f.d. 80-90), la audierea acestor minori au participat toate persoanele prevăzute de normele procesuale: judecătorul de instrucție, grefierul, procurorul, reprezentantul legal al victimei, psihologul, avocatul bănuțului, specialistul.

Audierile au fost efectuate în baza demersurilor procurorului din 16.02.2017 nr. 67 și nr. 68 (Vol. I f.d. 18-21) și a încheierilor judecătorului de instrucție din 25.04.2017 (Vol. I f.d. 30-37).

În calitate de reprezentant legal al minorelor a fost numit XXXXX (Vol. I f.d. 25-28), deoarece mama acestora la 08.03.2017 le-a lăsat în grija lui Cojocarui Serghei mai mult de o lună și a dispărut. Organele de tutelă au emis dispoziția nr. 21 din 11.04.2017 (Vol. I f.d. 54), prin care au luat copiii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și i-au plasat în instituția de tip familial, fiind întocmit actul de primire-predare a copiilor nr. 02/1- 20/346 din 11.04.2017 (Vol. I f.d. 55).

În opinia instanței de apel, faptele date au mai fost confirmate și prin explicațiile lui G. Balaban, E. Dimova și E. Mustaf (Vol. I f.d. 56-58), care au comunicat că XXXXX XXXXX a abandonat copiii și a dispărut într-o direcție necunoscută. Declarațiile cet. XXXXX XXXXX la care face referire apărarea nu au relevanță, deoarece faptele constatate de organele de resot prin declarații și acte indică contrariul.

Mai mult ca atât, prin orientarea nr. 4823 din 27.03.2017, IP Drochia a inițiat căutarea cet. XXXXX XXXXX (Vol. I f.d. 14).

Potrivit materialelor cauzei penale, XXXXX XXXXX a fost audiată tocmai la 26.06.2017.

Organul de urmărire penală și organele de tutelă au acționat în mod legal, plasând copiii XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în instituția de tip familial și desemnându-le reprezentat legal pentru apărarea drepturilor și intereselor sale în cadrul cauzei penale, acționând în mod exclusiv în interesele copiilor. Chiar de acestea au fost audiate în prezența reprezentantului legal, dar nu a mamei, aceasta nu este o problemă procesuală. Copii nu puteau fi audiați în prezența mamei lor din motive obiective, deoarece aceasta la acel moment i-a abandonat și a dispărut într-o direcție necunoscută. Organul de urmărire penală și organul de tutelă au procedat în mod legal. Nu urma să fie anunțată în căutare mama minorelor. Atât partea vătămată minoră XXXXX XXXXX, cât și martora minoră XXXXX XXXXX, fiind audiate în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, au povestit toate circumstanțele care le cunosc în legătură cu cazul dat, declarațiile lor fiind consecutive și coroborează iar partea apărării a interpretat în apel aceste declarații contrar conținutului acestora. Partea vătămată minoră și martora minoră la momentul producerii evenimentelor și audierii erau niște copii de 8 ani, care au dat declarații referitor la fapta infracțională în corespundere cu particularitățile de vârstă și faptele pe care le-au perceput.

Din declarațiile lor instanța de apel a concluzionat că nu rezultă divergențe esențiale, care ar schimba situația. Minorele au povestit circumstanțele din 11.02.2017, indicând că asupra Danielei au mai fost cazuri de acest gen. A fost apreciată ca neargumentată și cerința avocatului de a efectua o expertiză medico-legală psihiatrico-pedagogică în privința minorei XXXXX XXXXX. Pentru stabilirea capacității reduse a minorei Babcinscaia XXXXX de a opune rezistență fizică împotriva acțiunilor lui Romanov Al. nu este necesară numirea unei expertize medico-legală psihiatrico-pedagogică, or, partea vătămată minoră Babcinscaia XXXXX la momentul producerii evenimentelor era un copil de 8 ani, care din cauza vârstei fragede era în imposibilitate de a se apăra, de a-și exprima voința și a învinge rezistența unui bărbat de aproape 38 ani cum era Romanov Al.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la 25 martie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care, indicând temeierile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel

cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar, partea apărării menționează următoarele aspecte:

- prin apel a fost invocat încălcarea art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală, la audierea minorelor fiind recunoscut în calitate de reprezentant legal angajatul DASPF în temeiul art. 77 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume, a fost indicat asupra nerespectarea condițiilor de audiere a minorelor în prezența reprezentantului DASPF pe când mama acestora există și nu este privată de drepturi părintești;

- audierea minorelor în prezența reprezentantului DASPF poate avea loc numai dacă XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX nu aveau părinți și XXXXX XXXXX nu exista sau era privată de drepturile părintești, circumstanțe ce de fapt nu au fost constatate de instanța de fond;

- la examinarea cauzei în ordine de apel a fost invocat faptul lipsei probelor în privința constatării imposibilității părții vătămate de a se apăra, or, la materialele cauzei nu este anexat concluzia expertului care ar confirma imposibilitatea părții vătămate de a se apăra prin prisma lipsei leziunilor corporale și conform art. 142 alin. (1); art. 143 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală. Însă, contrar prevederilor legale instanța de apel nu a dat apreciere acestor motive de fapt și de drept invocate în ședință de judecată menționând că nu este necesar efectuarea expertizei în privința imposibilității lui XXXXX XXXXX de a se apăra acest fapt fiind prezumtiv datorită vârstei;

- apărarea a solicitat audierea suplimentară a martorului XXXXX XXXXX pentru a concretiza dacă organul de urmărire penală a comunicat acesteia despre necesitatea prezenței sale la audierea minorilor prin prisma faptului audierii acesteia în calitate de martor tot la faza de urmărire penală. Faptul depunerii declarațiilor în fața ofițerului de urmărire penală denotă posibilitatea antrenării cet. XXXXX XXXXX la procedura de audiere în condiții speciale a lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în calitate de reprezentant legal. Însă, instanța de apel a respins solicitarea audierii suplimentare a cet. XXXXX XXXXX fără a motiva lipsa necesității cercetării aspectului dat în instanța de apel.

6. La recursul ordinar declarat de partea apărării, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor XXXXX Roman, XXXXX Liubovi, XXXXX XXXXX, Deleu Elena, declarațiile reprezentantului legal al părților vătămate minore, XXXXX, declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX și declarațiile martorului minor XXXXX XXXXX în ordinea art. 110¹ Cod de procedură penală, care au fost apreciate prin cororborare și în raport cu probele scrise: raportul de expertiză judiciară nr. 62 din 12.02.2017, plângerea cet. XXXXX XXXXX din 12.02.2017, prin care aceasta a solicitat luarea măsurilor cu concubinul ei Romanov Al., care la 10.02.2017, aproximativ la orele 08:00 a intrat în raport sexual cu fiica ei minoră XXXXX XXXXX; dispoziția nr. 21 din 11.04.2017, conform căreia, de către primarul or. XXXXX, copiii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au fost luați din familia lui Cojocaru Sergiu și transmiși poliției pentru însoțire și plasarea acestora în instituție de tip familiar în or. Drochia, până la apariția părinților biologici. Dispoziția fixând faptul, că la data de 08.03.2017 cet. XXXXX XXXXX, locuitoarea or. Drochia, fiind în vizita la cet.

Cojocaru Sergiu, în or. XXXXX, str. XXXXX, a lăsat copiii în grija lui și a dispărut într-o direcție necunoscută; actul de predare-primire a copiilor din 11.04.2017, potrivit căruia copiii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, au fost luați de la Cojocaru Sergiu, la care s-au aflat din 08.03.2017 până la 11.04.2017, și au fost școlarizate în Liceul Teoretic din or. Drochia. Copiii fiind abandonați și temporar rămași fără ocrotirea părintească, mama fiind plecată într-o direcție necunoscută; extrasele din Registrul de Stat al Populației Republicii Moldova pe XXXXX XXXXX, și XXXXX XXXXX, în rubrica „relații de rudenie” fiind indicată mama - XXXXX XXXXX, născută la 03.02.1980, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) pct. a) și a¹) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță, or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO deși impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2. – 4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru

reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Romanov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Romanov Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda